

Slik bruker du handlingsveilederen

Handlingsveilederen gir støtte til å oppdage, vurdere og følge opp bekymringer for gravide, barn og unge. Den beskriver hvordan du skal handle, samarbeide og sette inn tiltak på riktig tidspunkt. Slik gjør du:

1. Følg med på trivsel, samspill og utvikling når du arbeider direkte med gravide, barn og unge.
2. Bruk veilederen til å avklare bekymringer og velge riktig handlingsnivå.
3. Følg de anbefalte rutineene, fremgangsmåtene og verktøyene steg for steg.
4. Iverksett tiltak i egen tjeneste og samarbeid med andre tjenester ved behov.

Nivåene i handlingsveilederen:

- **Nivå 0: Jeg er bekymret.**
- **Nivå 1: Vi håndterer det selv.**
- **Nivå 2: Vi trenger hjelp fra flere tjenester.**
- **Nivå 3: Det kreves omfattende koordinering og samarbeid.**

Anbefalt reaksjonstid

- Gjennomfør en samtale med den eller de bekymringen gjelder så snart som mulig.
- Ta umiddelbart kontakt med barneverntjenesten eller politiet dersom du mistenker at et barn eller en ungdom er utsatt for vold, overgrep eller annen alvorlig omsorgssvikt.

Nivå	Kort forklaring	Kjennetegn
Nivå 0 – Undring /bekymring	Her oppdages og avklares en bekymring.	Observasjoner, refleksjon, dialog med barnet/ungdommen og eventuelt foresatte. Vurdering av om det er behov for videre oppfølging.
Nivå 1 – Tiltak i egen tjeneste	Bekymringen følges opp innenfor egen virksomhet.	Konkrete tiltak planlegges, gjennomføres og evalueres av den aktuelle tjenesten, for eksempel skole eller barnehage.
Nivå 2 – Tverrfaglig samarbeid	Saken er sammensatt og samarbeid mellom tjenestene er nødvendig	• Flere utfordringer, men innenfor et eller få livsområder • Begrenset antall tjenester involvert • Samarbeid skjer, men er avgrenset • Relativt tydelig hva som bør gjøres Skolen eller en av tjenestene som er involvert samordner jmf samordningsplikten tiltakene mellom tjenestene og elev/foresatte
Nivå 3 – Omfattende tverretatlig samarbeid	Saken har høy kompleksitet og behov for strukturert tverrfaglig oppfølging.	• Flere og gjensidig påvirkende utfordringer (f.eks helse, skole, familie og økonomi) • Flere tjenester samtidig involvert • Behov for koordinert og planlagt innsats • Uforutsigbar utvikling / tiltak gir usikker effekt • Langvarig behov for oppfølging • Risiko for at barnet ikke får tilstrekkelig hjelp uten koordinering Behov for at saken koordineres : • Sikrer framdrift og helhet. • Samordner tjenester • Følger opp plan(individuell plan)